

Súd: Okresný súd Stará Ľubovňa
Spisová značka: 5C/102/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8513202902
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 03. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Judita Dubjelová
ECLI: ECLI:SK:OSSL:2016:8513202902.2

Rozhodnutie

Okresný súd Stará Ľubovňa v právnej veci žalobcu PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpený Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková, s.r.o. so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516 proti žalovanej S. R., nar. XX.X.XXXX, bytom F. XXX/XX, W., občianke SR za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Občianskeho združenia slovenských spotrebiteľov AZ, Petrovská 10, Skalica, IČO: 42 264 154, pr. zast. JUDr. Jozefom Kempom, advokátom, Nám. Josipa Andriča 1, 900 25 Chorvátsky Grob v konaní o zaplatenie 1 543,66 eur s prísl. takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovanej súd **n e p r i z n á v a** náhradu trov konania.

Žalobca je **p o v i n n ý** zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, so sídlom Lehnice náhradu trov konania pozostávajúcich z trov právneho zastúpenia vo výške 159,13 eur na účet právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempu, advokáta, Bratislava v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa žalobou doručenu súdu dňa 14.6.2013 domáhal zaplatenia sumy 1 543,66 eur s 9 % ročným úrokom z omeškania od 23.3.2011 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Žalobu odôvodnil tým, že so žalovanou uzavrel zmluvu o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluvu o RÚ), na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1 493,73 eur, ktorý sa zaviazala splatiť spolu s úrokom v 30 mesačných splátkach vo výške 91,28 eur v termínoch splatnosti dohodnutých v zmluve.

Na základe žiadosti žalovanej žalobca sa s ňou dohodol na odklade splátok č. 2, 3, 4 úveru, ktoré sa zaviazala splatiť ako splátky č. 31, 32, 33.

Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátok už pri splátke č. 1 a do uplatnenia práva žalobcu podľa § 565 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), t.j. do okamžitej splatnosti úveru zaplatila žalobcovi sumu 1 194,74 eur. Vzhľadom na to, že žalovaná bola v omeškaní s úhradou splátky č. 17 viac ako 3 mesiace, žalobca jej oznámil zosplatenie celého úveru z dôvodu omeškania. Žalovaná mala uhradiť neuhradené splátky vo výške 1 543,66 eur dňa 22.3.2011, ktoré neuhradila ani čiastočne. Žiadal zaplatiť žalovanú sumu vo výške 1 543,66 eur a so zákonným 9 % ročným úrokom z omeškania od 23.3.2011 do zaplatenia.

Podaním, doručeným súdu dňa 30.10.2013, do konania na podporu žalovanej vstúpil vedľajší účastník Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča č. 1, Chorvátsky Grob

Súd poučil účastníkov konania o ich procesných právach a povinnostiach a žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi doručil žalobu a zároveň ich vyzval, aby sa v lehote 15 dní písomne vyjadrili k žalobe a v prípade, že uplatnený nárok v celom rozsahu neuznávajú, uviedli vo vyjadrení rozhodujúce skutočnosti na svoju obranu, pripojili listiny, na ktoré sa odvolávajú a označili dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd oznámil žalobcovi a žalovanej vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalovanej a zároveň vyzval žalovanú, aby sa vyjadrila, či súhlasí so vstupom do konania na jej podporu.

Žalobca namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania na podporu žalovanej.

Žalovaná sa v lehote stanovenej súdom nevyjadrila ani k žalobe, ani ku vstupu vedľajšieho účastníka do konania na jej podporu.

OS Stará Ľubovňa uznesením č. konania 5C/102/2013-53 zo dňa 7.4.2015 pripustil vstup do konania vedľajšieho účastníka Občianske združenie slovenských spotrebiteľov AZ, Nám. Josipa Andriča č. 1, Chorvátsky Grob na podporu žalovanej.

Žalobca doplnil žalobu podaním, doručeným súdu dňa 28.3.2014, v ktorom uviedol, že žalovaná žiadala o započítanie pohľadávky voči žalobcovi v podobe nesplatených splátok pôžičky úveru zo zmluvy o RÚ č. XXXXXXXXXXXX s pohľadávkou v podobe nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa tejto zmluvy o RÚ ku dňu poskytnutia úveru. Táto skutočnosť vyplýva z bodu 5 Zmluvy o RÚ č. XXXXXXXXXXXX. Výška neuhradených záväzkov žalovanej zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva o úvere č. 1) ku dňu 29.6. 2009 bola 609,39 eur. V oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o RÚ č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len zmluva o úvere č. 2) je uvedené, že na základe žiadosti žalovanej o započítanie pohľadávky žalobca započítal pohľadávku žalovanej voči poskytnutému úveru vo výške 609,39 eur žalobcu v podobe nesplatených splátok pôžičky/úveru, príp. ďalších záväzkov zo zmluvy o RÚ č. XXXXXXXXXXXX s pohľadávkou žalovanej v podobe nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru 1 493,73 eur. Po vykonanom započítaní výška pohľadávky žalovanej z tejto zmluvy o RÚ je 884,34 eur. Podľa čl. 10.2 zmluvných dojednaní zmluvy o RÚ „V prípade, že Dlžník požiada Veriteľa o započítanie svojej pohľadávky, ktorú má voči Veriteľovi na poskytnutie úveru podľa tejto Zmluvy o RÚ s pohľadávkou Veriteľa v podobe nesplatených splátok pôžičky/úveru, príp. ďalších záväzkov

zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke/úvere uvedenej v žiadosti Dlžníka o poskytnutie úveru, stávajú sa ku dňu uzavretia Zmluvy o RÚ splatnými všetky záväzky Dlžníka zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke/úvere špecifikovanej v žiadosti Dlžníka o poskytnutie úveru.“

Vedľajší účastník na podporu žalovanej vo vyjadrení doručenom súdu vzniesol námietku premlčania a navrhol žalobcu celkom zamietnuť z dôvodu premlčania. Pre prípad, že nárok žalobcu nie je premlčaný žalobca, má právo len na vrátenie sumy, ktorú poskytol žalovanej, t.j. žalobca má právo len vrátenie doposiaľ nesplatennej časti istiny úveru. Zmluva o úvere neobsahuje všetky náležitosti podľa § 4 ods. 2 písm. a, b, d až j, k, a l zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a preto podľa § 4 ods. 3 citovaného zákona je potrebné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Namietal neprimeranú výšku úrokov 68, 40 % ročne uvedenú v zmluve o RÚ, keďže podľa priemerných úrokov zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk s dobou splácania od 1 do 5 rokov zverejnených Národnou bankou Slovenska v roku 2009 bol priemerný ročný úrok vo výške 13 % pre spotrebiteľský úver porovnateľný s úverom poskytnutým zo strany žalobcu žalovanej. Dohodnutý ročný úrok vo výške 68,40 % ročne je v rozpore s dobrými mravmi a preto v zmysle § 39 OZ je zmluva v časti dohodnutého úroku neplatná.

Súd vo veci nariadil pojednávanie na deň 22.3.2016, na ktoré predvolal účastníkov konania. Na pojednávanie sa účastníci konania a ich právni zástupcovia nedostavili, neúčast' na pojednávaní ospravedlnil právny zástupca vedľajšieho účastníka. Žalobca, jeho právny zástupca a žalovaná neúčast' na pojednávaní neospravedlnili, nežiadali odročiť pojednávanie z dôležitých dôvodov, preto súd prejednal vec v ich neprítomnosti podľa § 101 ods. 2 O.s.p.

Súd vykonal dokazovanie a oboznámil sa s obsahom pripojených listinných dôkazov, zmluvou o poskytnutí RÚ, zmluvnými dojednaniami zmluvy o RÚ žalobcu, oznámením veriteľa o schválení úveru dlžníkovi, kartou klienta, oznámením o zosplatnení úveru, ako aj s obsahom celého spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Z predloženej úverovej zmluvy o RÚ č. 2 súd zistil, že ide o typovú zmluvu, keď tlačivo - formulár označený ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere - je rozdelené vertikálne na 6 častí, s možnosťou vpisovania konkrétnych údajov o spotrebiteľovi a revolvingovom úvere, jeho výške, opačná strana obsahuje predtlač textu písaného veľmi drobným písmom, v ktorom je odkaz na úpravu obsiahnutú v zmluvných dojednaniach, dohodu o odmene za poskytnutie služby spočívajúcej v odklade splátok úveru a revolvingu, 6.časť zmluvy sa týkala údajov o schválení revolvingu. V spodnej časti tlačiva je priestor pre podpis dlžníka, spoludlžníka, miesto a dátum podpisu. Žalovaná vypísala časti I - 5 zmluvy, a to žiadosť o poskytnutie úveru, pričom vypísala svoje meno, priezvisko, bydlisko a ďalšie osobné údaje. V 5. časti zmluvy sú vypísané údaje o požadovanom úvere, ktoré podľa názoru súdu okrem čiastky, ktorú požadovala žalovaná vo výške 1 493,73 eur, musel vypisovať všetky ostatné údaje v tejto časti pracovník žalobca, a to tieto údaje: splatnosť úveru - 30 splátok, vždy 31. dňa v mesiaci, mesačná splátka 91,28 eur, zmluvná odmena - náklady spotrebiteľa 1 244,77 eur, predpokladaná RPMN 98,83 %, ročná úroková sadzba 68,83 %, priemerná RPMN za úver 40,61 %, poskytnutá čiastka revolvingu 739,39 eur, zmluvná odmena za poskytnutie revolvingu 903,70 eur, predpokladaná RPMN po poskytnutí revolvingu 58,70 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,53 %. V 5. časti zmluvy je predtlač text - „Žiadam o započítanie pohľadávky veriteľa v podobe nesplatených

splátok pôžičky/úveru, príp. ďalších záväzkov zo Zmluvy o revolvingovej pôžičke /úvere č. XXXXXXXXXXXX s pohľadávkou v podobe môjho nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa tejto zmluvy o RÚ, a to ku dňu poskytnutia úveru“. V texte nie je uvedená výška sumy, ktorá mala byť započítaná, resp. započítanie ktorej mala žalovaná požadovať. Žalovaná podpísala túto žiadosť v Starej Ľubovni dňa 23.6.2009.

Žalobca vypísal 6. časť zmluvy a podpísal zmluvu až dňa 29.6.2009 v Bratislave a tiež oznámil žalovanej schválenie úveru dňa 29.6.2010. V tomto oznámení o schválení úveru je uvedené: schválená výška úveru 1 493,73 eur, splatnosť úveru 30 mesiacov, výška mesačnej splátky k 31. dňu v mesiaci 91,28 eur. Zmluvná odmena za poskytnutie úveru v oznámení o schválení úveru je uvedená 1 392,65 eur, t.j. vyššia, ako je uvedená v zmluve o RÚ 1 244,77 eur. Na rozdiel od zmluvy o úvere je v oznámení o schválení úveru uvedený dátum splatnosti prvej splátky - 31.7.2009 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru - 31.12.2011. V oznámení o schválení úveru sú uvedené totožné údaje, ako v zmluve o RÚ č. 2, a to RPMN za úver 68,40 %, ročná úroková sadzba úveru 68,83%, priemerná hodnota RPMN ku dňu podpísania zmluvy o RÚ 40,61 %, ročná úroková sadzba revolvingu 67,54 %, RPMN po vykonaní revolvingu (predpokladaná výška) 55,38 %, zmluvná odmena za poskytnutie každého revolvingu 903,70 eur. Na rozdiel od zmluvy o úvere, kde je uvedená v časti 6. zmluvy poskytnutá čiastka revolvingu 739,39 eur, v oznámení o schválení úveru je uvedená schválená výška revolvingu 820,06 eur a navyše je uvedené zvýšenie celkovej výšky úveru po vykonaní revolvingu 820,06 eur a tiež odplata za poskytnutie služby v zmysle čl. 8 ods. 8.1 písm. a/ Dohody poskytnutí služby 147,88 eur. Dátum nadobudnutia účinnosti a platnosti zmluvy o RÚ je dňa 29.6.2009. V závere oznámenia o schválení úveru je uvedené, že na základe žiadosti žalovanej o započítanie pohľadávky veriteľa v podobe nesplatených splátok úveru, príp. ďalších záväzkov zo zmluvy o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX s pohľadávkou žalovanej v podobe nároku na poskytnutie schválenej výšky úveru žalobca započítal pohľadávku veriteľa z uvedenej zmluvy vo výške 609,39 eur s pohľadávkou voči veriteľovi - žalobcovi na poskytnutie úveru vo výške 1 0493,73 eur. Po vykonanom započítaní výška pohľadávky žalovanej z tejto zmluvy o RÚ je 884,34 eur.

Zmluvné dojednania zmluvy o RÚ žalobcu, na ktoré odkazuje zmluva, sú písané malým, nečitateľným písmom a ani zo strany žalovanej a ani žalobcu nie sú verifikované (podpísané).

Podľa karty klienta žalovanej žalobca vyplatil dňa 29.6.2009 žalovanej úver vo výške 736,46 eur, teda nevyplatil jej úver v schválenej výške 1493,73 eur, keďže od tejto sumy jej odpočítal dlžnú sumu úveru vo výške 609,39 eur na základe zmluvy o RÚ č. 1, resp. podľa tvrdenia žalobcu jej započítal pohľadávku z tohto úveru s pohľadávkou voči žalobcovi na poskytnutie úveru a tiež ešte pred poskytnutím úveru zrazil žalovanej odmenu v zmysle čl. 8.1a/ zmluvy za odklad splátok vo výške 147,88 eur, hoci v čase poskytnutia úveru žiadnu takúto službu žalovanej neposkytol. Podľa karty klienta nominálna výška úveru mala byť 2 738,50 eur, nominálny celkom 2 886.38 eur, poskytnutá čiastka úveru 1 493,73 eur. Žalovaná prvú splátku zaplatila žalobcovi dňa 31.7.2009 vo výške 33,19 eur a vo výške 58 eur, poslednú splátku

uhradila dňa 30.11.2010. Celkom uhradila žalobcovi sumu 1 194,74 eur, ale podľa karty klienta mu mala ešte uhradiť sumu 1 543,66 eur.

V oznámení zo dňa 13.2.2011 žalobca oznámil žalovanej zosplatnenie celého úveru (čl. 6), z dôvodu, že bola v omeškaní s úhradou splátok č. 17,18,19 spolu vo výške 273,84 eur, pričom omeškanie na najstaršej splátke trvalo 75 dní. Zároveň uviedol, že v prípade, ak sa žalovaná dostane do omeškania s úhradou ktorejkoľvek z uvedených splátok viac ako 3 mesiace a uplynie lehota 15 dní od doručenia tohto oznámenia, stanú sa splatnými všetky záväzky zo zmluvy. Doručenka o oznámení zosplatnenia sa vrátila žalobcovi späť dňa 9.3.2011 z dôvodu, že žalovaná zásielku v odbernej lehote neprevzala.

Podľa internetových zistení súdu na webovom sídle Národnej banky Slovenska priemerné úroky zo spotrebiteľských úverov obchodných bánk zverejnených Národnou bankou Slovenska v čase uzavretie zmluvy o RÚ č. 2, t.j. v júni 2009 pri obchodných spotrebiteľských úveroch s fixáciou od 1-5 rokov boli 13 % ročne.

Na základe takto zisteného skutkového stavu súd právne uzatvára:

Podľa § 261 ods. 3 písm. d/ Obchodného zákonníka účinného v čase uzavretia zmluvy (ďalej len ObZ) Touto časťou zákona sa spravujú bez ohľadu na povahu účastníkov záväzkové vzťahy: zmluvy o úvere (§ 497 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513/znenie-20080101>>), zmluvy o bežnom účte (§ 708 <<http://www.zakonypreludi.sk/zz/1991-513/znenie-20080101>>).

Podľa § 497 ObZ Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa čl. 3 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou. Skutočnosť, že určité aspekty podmienky alebo jedna konkrétna podmienka boli individuálne dohodnuté, nevylučuje uplatňovanie tohto článku na zvyšok zmluvy, ak celkové hodnotenie zmluvy naznačuje, že aj napriek tomu ide o predbežne formulovanú štandardnú zmluvu. Keď predajca alebo dodávateľ vnesie námietku, že štandardná podmienka bola individuálne dohodnutá, musí o tom podať dôkaz.

Podľa čl. 3 ods. 3 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, príloha obsahuje indikatívny a nevyčerpávajúci zoznam podmienok, ktoré sa môžu považovať za nekalé.

Podľa čl. 5 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, v prípade zmlúv, kde sú všetky alebo niektoré podmienky ponúkané spotrebiteľovi v písomnej forme, musia byť vždy tieto podmienky vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku. Kde existuje pochybnosť o zmysle podmienky, prednosť má interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa. Toto pravidlo interpretácie neplatí v súvislosti s postupmi stanovenými v článku 7 (2).

Podľa čl. 6 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväzné pre spotrebiteľa a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšia existencia možná bez nekalých podmienok.

Podľa čl. 7 ods. 1 Smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. apríla 1993, členské štáty zabezpečia, aby v záujme spotrebiteľov a súťažiacich existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách uzatvorených so spotrebiteľmi zo strany predajcov alebo dodávateľov.

Uvedená zmluva o RÚ má charakter spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné tento právny vzťah posudzovať podľa ustanovení OZ, podľa zákona o ochrane spotrebiteľa a podľa zákona o spotrebiteľských úveroch, účinného v čase uzavretia tejto zmluvy o úvere.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ) Výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 OZ Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 40 ods. 1 OZ ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 40 ods. 3 OZ písomný právny úkon je platný, ak je podpísaný konajúcou osobou, ak právny úkon robia viaceré osoby, nemusia byť ich podpisy na tej istej listine, ibaže právny predpis ustanovuje inak. Podpis sa môže nahradiť mechanickými prostriedkami v prípadoch, keď je to obvyklé.

Podľa § 43 OZ Účastníci sú povinní dbať, aby sa pri úprave zmluvných vzťahov odstránilo všetko, čo by mohlo viesť k vzniku rozporov.

Podľa § 46 ods. 1 OZ Písomnú formu musia mať zmluvy o prevodoch nehnuteľností, ako aj iné zmluvy, pre ktoré to vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov.

Podľa § 52 ods. 1 OZ v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o RÚ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 2 OZ Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 52 ods. 3 OZ Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“).

Podľa § 53 ods. 2 OZ Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 4 OZ Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré

a) má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy, h/ prikazujú spotrebiteľovi, aby splnil všetky záväzky aj vtedy, ak dodávateľ nesplnil záväzky, ktoré vznikli, k) požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku,

Podľa § 53 ods.5 OZ Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 OZ Ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 54 ods. 1 OZ Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 54 ods. 2 OZ V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

Podľa § 451 ods. 1 OZ Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 cit. zák. ustanovenia Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ Predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

Podľa § 457 OZ Ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 OZ Musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

Podľa § 544 ods. 1 OZ (účinný v znení ku 27.8.2010) Ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 544 ods. 2 OZ Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Podľa § 558 ods. 1 OZ Splnením dlh zanikne.

Podľa § 580 OZ Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zanik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie.

Podľa § 581 ods. 1 OZ Započítanie nie je prípustné proti pohľadávke na náhradu škody spôsobenej na zdraví, ibaže by išlo o vzájomnú pohľadávku na náhradu škody toho istého druhu. Započítanie nie je prípustné ani proti pohľadávkam, ktoré nemožno postihnúť výkonom rozhodnutia.

Podľa § 581 ods. 2 OZ Započítať nemožno premlčané pohľadávky, pohľadávky, ktorých sa nemožno domáhať na súde, ako aj pohľadávky z vkladov. Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná.

Podľa § 565 OZ Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

Podľa § 1 ods. 1 zák. č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len ZoSÚ) Tento zákon upravuje niektoré podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Podľa § 2 ZoSÚ Na účely tohto zákona sa rozumie

- a) spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky, úveru alebo v inej právnej forme,
- b) zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,
- c) celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úroku a poplatkov, ktoré sú spojené s poskytnutím spotrebiteľského úveru, s výnimkou
 1. sankcií, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť za nesplnenie záväzku uvedeného v zmluve o spotrebiteľskom úvere,
 2. poplatkov, ktoré je spotrebiteľ povinný zaplatiť pri kúpe tovaru alebo služby okrem kúpnej ceny tovaru alebo kúpnej ceny služieb,
 3. poplatkov za prevod peňažných prostriedkov a za udržiavanie účtu určeného na získanie platieb na úhradu spotrebiteľského úveru, platenia úroku a iných poplatkov s výnimkou prípadov, keď spotrebiteľ nemá možnosť výberu veriteľa a tieto poplatky sú neprímerane vysoké v porovnaní s obvyklými poplatkami za obdobné úvery. To sa nevzťahuje na poplatky za vyberanie takýchto úhrad alebo platieb bez ohľadu na to, či sa vykonávajú v hotovosti alebo inak,
 4. členských príspevkov pre profesijné a záujmové združenia alebo skupiny,
 5. poplatkov za poistenie alebo záruky okrem tých poplatkov, ktoré sú určené na zabezpečenie platby veriteľovi v prípade smrti, invalidity, choroby alebo nezamestnanosti spotrebiteľa v sume rovnakej alebo menšej, ako je celková výška spotrebiteľského úveru, úroku a poplatkov, ktoré musia byť určené veriteľom ako podmienka poskytnutia spotrebiteľského úveru,

- d) ročnou percentuálnou mierou nákladov sadzba, ktorá sa aplikuje na výpočet podľa prílohy č. 1 z hodnoty celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom a výšky poskytnutého spotrebiteľského úveru,
- e) poplatkami akákoľvek platba, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť veriteľovi v súvislosti s poskytovaním úveru, okrem úrokov

Podľa § 3 ods. 1, 2 ZoSÚ 1/ Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania;³) v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.(2) Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.
Podľa § 3 ods. 5 ZoSÚ Pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere musí byť spotrebiteľ písomne oboznámený so zmluvnými podmienkami podľa § 4 prostredníctvom ustanoveného vzoru formulára. Na požiadanie musí veriteľ poskytnúť spotrebiteľovi ďalšie doplňujúce informácie.

Podľa § 4 ods. 1 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu, inak je neplatná, pričom spotrebiteľ dostane jedno vyhotovenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 4 ods. 2 ZoSÚ Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí musí obsahovať, v znení účinnom ku uzavretiu zmluvy o RÚ, t.j. ku 24.6.2009

- a) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu,
- b) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,
- c) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa v okamihu odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,
- d) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,
- e) celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) v prípade odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu, opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo poskytnutej služby,
- g) konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú úrokovú sadzbu; v prípade variabilnej ročnej úrokovej sadzby zmluva o spotrebiteľskom úvere musí obsahovať podmienky zmeny variabilnej ročnej úrokovej sadzby, ako aj index alebo referenčnú sadzbu, ktoré sa vzťahujú na pôvodnú variabilnú ročnú úrokovú sadzbu,
- i) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov,
- k) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 7a ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej

miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok,

- l) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- m) výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad,
- n) oprávnenie spotrebiteľa na zníženie celkových nákladov na spotrebiteľský úver pri jeho splatení pred lehotou splatnosti podľa § 6 a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti,
- o) upozornenia týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- p) práva spotrebiteľa podľa § 7,
- q) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- r) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- s) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 8 ods. 1.

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ Pri nesplnení podmienok podľa odseku 2 je zmluva o spotrebiteľskom úvere platná, ak bol spotrebiteľovi na jej základe

- a) poskytnutý spotrebiteľský úver a spotrebiteľ ho začal čerpať alebo
- b) dodaný tovar, alebo poskytnutá služba.

Ak však zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov.

Podľa § 4 ods. 4 ZoSÚ Od spotrebiteľa nemôže veriteľ požadovať úrok alebo poplatky, ktoré nie sú uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

Podľa § 5 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS)Výrobca, predávajúci, dovozca alebo dodávateľ nesmú klamať spotrebiteľa, najmä uvádzať nepravdivé, nedoložené, neúplné, nepresné, nejasné alebo dvojzmyselné údaje alebo zamlčať údaje o vlastnostiach výrobku alebo služby alebo o nákupných podmienkach.

Podľa § 7 ods. 1 ZoOS Nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

Podľa § 7 ods. 2 ZoOS obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak

a/ je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti,

b/podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 8 ods. 1 písm. g/ ZoOS obchodná praktika sa považuje za klamlivú, ak zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil, pretože obsahuje nesprávne informácie a je preto nepravdivá, alebo akýmkoľvek spôsobom uvádza do omylu alebo môže viesť do omylu priemerného spotrebiteľa, a to aj ak je táto informácia vecne správna vo vzťahu k právu spotrebiteľa vrátane práva na výmenu dodaného produktu alebo vrátenie peňazí podľa osobitného predpisu alebo k rizikám, ktorým môže byť vystavený.

Podľa § 8 ods. 3 ZoOS obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak s prihliadnutím na jej charakter, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostredia opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

Podľa § 8 ods. 4 ZoOS Za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Právne posúdenie veci

Súd po preskúmaní okolností pri uzavretí zmluvy o RÚ dospel k záveru, že pokiaľ ide o zmluvu o úvere, účastníci neuzavreli zmluvu o RÚ, hoci žalobca tvrdí, že došlo k uzavretiu zmluvy o RÚ, ale žalovaná podpísala žiadosť o uzavretie zmluvy o spotrebiteľskom úvere a žalobca podpísal a schválil žalovanej zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súd vychádzal z toho, že na základe zmluvy o RÚ sa poskytuje určitý úverový rámec, z ktorého môže (ale aj nemusí) dlžník opakovane čerpať a priebežne spláca vyčerpanú časť úverového rámca, pričom po jeho splatení ho môže opakovane čerpať bez potreby uzatvárania novej zmluvy. Aj keď žalovaná v danom prípade podpísala tlačivo označené ako žiadosť o RÚ, je zrejmé, že žalobca jej mal poskytnúť peňažné prostriedky, ale úverový rámec RÚ žalobca v čase podpísania žiadosti o poskytnutie RÚ žalovanej neschválil a ani neurčil ďalšie podmienky poskytnutia RÚ. Žalovaná sa však zaviazala uhradiť v stanovených termínoch 30 splátok s určenou výškou splátky 91,28 eur mesačne. Pri posúdení, či žalovaná uzavrela zmluvu o RÚ so žalobcom, súd konštatuje, že v predmetnej veci ide o formulárovú typovú spotrebiteľskú zmluvu označenú ako Žiadosť o poskytnutie revolvingového úveru/ Zmluva o revolvingovom úvere. Uvedený typ zmluvy je upravený v ObZ a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Na druhej strane je tiež nepochybné, že žalovaná vystupovala ako fyzická osoba, ktoré úverom zabezpečovala svoje potreby, teda ako spotrebiteľka, kým žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti, teda ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu uzavretej zmluvy, povahy jej účastníkov, výšky úveru a práv a povinností jednotlivých strán je zrejmé, že táto spĺňa podmienky spotrebiteľského úveru. V takomto prípade okrem úpravy zmluvy o úvere v ObZ

je potrebné aplikovať ustanovenia § 52 - 54 OZ o spotrebiteľských zmluvách, aj zákon č. 258/2001 Z.z., o spotrebiteľských úveroch, ktorý je úpravou „lex specialis“ k úprave OZ a takáto spotrebiteľská zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň je potrebné aplikovať aj ustanovenia zákona č. 250/2007Z.z.o ochrane spotrebiteľa (ďalej len ZoOS).

Ustanovenie § 53 OZ vychádza z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkané služby koná profesionálne a oproti spotrebiteľovi so znalosťou ponúkaných služieb, čo zodpovedá poctivému prístupu k podnikaniu. Citované zákonné ustanovenie vyjadruje snahu, aby dodávateľ v spotrebiteľských zmluvách pristupoval k tvorbe podmienok v súlade s dobrými mravmi. Je nutné zdôrazniť, že spotrebiteľ v súčasných podmienkach štandardizácie produktov bežnej spotreby, ako aj zmluvných podmienok, má iba fiktívnu možnosť ovplyvniť podstatu zmluvných podmienok, ktoré sú mu zo strany dodávateľa predložené, pričom často vzhľadom na ich rozsiahlosť a použitú právnu terminológiu nemá možnosť, či už vôbec prečítať alebo pochopiť ich obsah. Ochrana spotrebiteľa sa týka formulárových zmlúv, ktoré sú uzatvárané na základe formulovaného zmluvného formulára, ktorý má dodávateľ vopred pripravený a ktorý používa v dvoch alebo viacerých prípadoch, pričom spotrebiteľ spravidla obsah zmluvy nemení.

Z predmetnej zmluvy o RÚ vyplýva, že 1. - 5. časť bola vypísaná pred uzavretím zmluvy a takto vyplnenú časť zmluvy podpísala žalovaná dňa 23.6.2009 a 6. časť zmluvy musel vypísať žalobca až dňa 29.6.2009, kedy žalobca zmluvu aj podpísal. Toto tvrdenie opiera súd aj o oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o RÚ zo dňa 29.6.2009 (čl. 12). Oznámenie veriteľa o schválení úveru nie je podpísané žalovanou. Žiadosť o RÚ (zmluva o RÚ) v 5. časti neobsahuje schválený úverový limit. Rozdiely uvedené v zmluve o RÚ a v oznámení o schválení úveru sú uvedené vyššie.

Žalobca v zmluve o RÚ uviedol tiež neúplné a nejasné informácie o termíne konečnej splatnosti, keď uviedol počet splátok 30 mesiacov, mesačná splátka k 31. v mesiaci, ale zo zmluvy nie je zrejmé, kedy spotrebiteľ začal úver čerpať, odkedy mal začať platiť splátky a kedy bol termín konečnej splatnosti úveru.

Z uvedeného vyplýva, že takýto postup a konanie žalobcu je potrebné považovať za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 7 ods. 2 a 8 ods. 1 písm. g/, ods. 3, 4 ZoOS, keďže v čase podpisu zmluvy žalovaná nevedela, v akej výške a s akými podmienkami jej žalobca úver, resp. úverový rámec schváli, podpísala len žiadosť o poskytnutie úveru a údaje o schválenej výške úveru a podmienky poskytnutia úveru jej boli oznámené dodatočne dňa 29.6.2009, keď žalovaná už nemala možnosť ovplyvniť ani výšku úveru, ani podmienky, nebola jej daná možnosť sa rozhodnúť, či za takýchto podmienok zmluvu o RÚ podpíše alebo nie. Takéto klamlivé konanie žalobcu mohlo žalovanú viesť do omylu vo vzťahu ku cene, výške úveru, termíne konečnej splatnosti a k ďalším podmienkam zmluvy úveru. Takejto nekalej obchodnej praktike žalobcu nemôže byť poskytnutá právna ochrana.

Na základe uvedeného je možné konštatovať, že nedošlo medzi žalovanou a žalobcom k zavretiu písomnej zmluvy o úvere v zmysle § 40 ods. 1, 3 OZ a § 4 ods. 1 ZoSÚ a preto takto uzavretá zmluva je absolútne neplatný právny úkon s poukazom na ust. § 3 ods. 1 OZ a § 39 OZ.

Súd konštatuje, že je nekalou obchodnou praktikou žalobcu, že poskytol ďalší úver žalovanej za tým účelom, aby splatila nesplatený úver poskytnutý žalobcom predtým. Podľa názoru súdu je pochybné, či skutočne žalovaná chcela požiadať žalobcu o započítanie pohľadávky z predchádzajúceho a nesplateného úveru č. 1 žalobcom na základe zmluvy o RÚ č.1, keď v tejto žiadosti nie je uvedená suma, ktorú žiada započítať a okrem toho v zmysle ust. § 580 OZ je možné započítať len vzájomné pohľadávky, ktoré sa vzájomne kryjú a zánik nastane vtedy, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie. Ak veriteľ a dlžník majú vzájomné pohľadávky, ktorých plnenie je rovnakého druhu, zaniknú započítaním, pokiaľ sa vzájomne kryjú, ak niektorý z účastníkov urobí voči druhému prejav smerujúci k započítaniu. Zánik nastane okamihom, keď sa stretli pohľadávky spôsobilé na započítanie. V zmysle § 581 ods. 2 druhá veta OZ Proti splatnej pohľadávke nemožno započítať pohľadávku, ktorá ešte nie je splatná. Zo znenia tohto ustanovenia vyplýva, že musí ísť nielen pohľadávky rovnakého druhu a o vzájomné pohľadávky dlžníka a veriteľa a o

pohľadávky spôsobilé na započítanie, ale tieto pohľadávky musia byť splatné. Aj keby súd vychádzal z toho, že žalovaná skutočne žiadala žalobcu ako veriteľa o započítanie pohľadávky z predchádzajúceho úveru č. 1., podľa názoru súdu nebolo možné započítať túto pohľadávku z toho dôvodu, že žalobca uviedol zostatok nesplateného úveru žalovanej vo vzťahu ku žalobcovi ako veriteľovi v oznámení o

schválení úveru zo dňa 29.6.2016 vo výške 609,39 eur, ale nepredložil súdu zmluvu o RÚ č. 1 a ani žiaden dôkaz o tom, že ku dňu 29.6.2009 pohľadávka žalovanej voči žalobcovi z úveru č. 1 bola skutočne v uvedenej výške a kedy nastala jej splatnosť. Na splatnosť pohľadávky žalovanej voči žalobcovi z úveru č. 1 v zmysle platných právnych predpisov nestačí tvrdenie žalobcu, že v zmysle čl. 10.2 zmluvných dojednaní tým, že žalovaná ako dlžníčka požiadala žalobcu o započítanie svojej pohľadávky, ktorú špecifikovala v tejto žiadosti (v prejednávacom prípade len uvedením predchádzajúceho čísla zmluvy o RÚ), ktorú mala voči veriteľovi na základe tohto úveru č. 1, stali sa ku dňu uzavretia ďalej zmluvy o RÚ č. 2 so žalovanou splatnými všetky záväzky žalovanej ako dlžníčky zo zmluvy o RÚ č. 1 - špecifikovanej v žiadosti dlžníka o poskytnutie úveru.“ Takýmto spôsobom v zmysle platných ustanovení OZ nemôže nastať splatnosť pohľadávky. Splaťnosť pohľadávky z úveru nastáva tak, že v zmluve o úvere je stanovený termín konečnej splatnosti úveru, ktorý platí dlžník splátkami a v prípade, že neplatí splátky vo výške a v termínoch dohodnutej v zmluve ust. § 565 stanovuje, za akých podmienok veriteľ môže vyhlásiť mimoriadnu splatnosť celého úveru a aké povinnosti musí pritom splniť. Podľa tohto ustanovenia Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky. Zákon nepozná termín splatnosti úveru na základe toho, že dlžník požiadava o započítanie pohľadávky voči veriteľovi. V prípade započítania pohľadávky za podmienok uvedených v § 580 a 581 OZ totiž dochádza k splneniu dlhu a nie ku splatnosti pohľadávky.

Súd k tvrdeniu žalobcu, že takýto spôsob započítania upravoval čl. 10.2 Zmluvných dojednaní, ktoré mali byť súčasťou Zmluvy o RÚ, dodáva, že predmetné zmluvné dojednania žalobcu sú napísané malým a ťažko čitateľným písmom a nie sú žalovanou podpísané, teda v zmysle judikatúry súdov a judikatúry KS Prešov sú absolútne neplatné. Žalobca v dôsledku tohto neplatného ustanovenia zmluvných dojednaní o RÚ, ktoré je v rozpore aj s ust. § 565 OZ, započítal pohľadávku, ktorá ešte nebola splatná proti pohľadávke, ktorá tiež nebola splatná, t.j. došlo k neplatnému započítaniu tejto pohľadávky žalobcom. Keďže žalobca nepredložil zmluvu o RÚ č. 1 a ani v žalobe a ani v predmetnej zmluve o RÚ č. 2 neuviedol, z čoho pozostáva nesplatená pohľadávka žalovanej - nesplatený predchádzajúci úver č. 1 vo výške 609,39 eur a ako k tejto sume došiel a kedy skutočne nastala splatnosť predchádzajúceho úveru č. 1 poskytnutého žalovanej v zmysle § 565 OZ, súd je toho názoru, že nie je možné považovať túto pohľadávku žalovanej z úveru č. 1 za splatnú v čase uzavretia zmluvy o RÚ č. 2, t.j. dňa 29.6.2009. Podľa názoru súdu úmyslom žalobcu bolo, aby nesplatenú výšku predchádzajúceho úveru č. 1 žalovaná uhradila žalobcovi ďalším poskytnutým úverom č. 2. Na základe uvedeného je tiež možné konštatovať, že ak by súd pripustil, že žalovaná mala voči žalobcovi pohľadávku z predchádzajúceho úveru č. 1, žalobca však voči nej nemal v čase žiadosti žalovanej o započítanie tejto pohľadávky z úveru č. 1 (dňa 23.6.2009) voči nej žiadnu pohľadávku. Následne aj po schválení ďalšieho úveru č. 2 žalovanej žalobca nemal voči žalovanej pohľadávku, ktorú by jej mal uhradiť, pretože úver poskytnutý žalovanej nie je možné považovať za pohľadávku žalobcu. Žalobca totiž na základe uzavretia zmluvy o RÚ č. 2 bol

povinný vyplatiť úver, ale nie pohľadávku, žalovanej v schválenej výške 1 493,83 eur a žalovanej vyplatením ďalšieho úveru č. 2 vznikla ďalšia pohľadávka voči žalobcovi, čo v podstate vyplýva aj z karty klienta - karty žalovanej, kde žalobca viedol voči žalovanej pohľadávku celkom vo výške 2 886,38 eur (nominálny celkom). V skutočnosti jej žalobca však vyplatil len úver vo výške 736,46 eur. Postup žalobcu, ktorým z ďalšieho úveru č. 2 poskytnutého žalovanej si zrazil ešte pred vyplatením úveru sumu 609,39 eur z dôvodu žalovanou nesplateného úveru č. 1, je v rozpore s dobrými mravmi, ide o nekalú obchodnú praktiku žalobcu a nie o započítanie vzájomných pohľadávok žalovanej ako dlžníka a žalobcu ako veriteľa. V prejednávacom prípade keď nešlo o pohľadávky, ktoré sa vzájomne kryli a nešlo o splatné pohľadávky. Žalobca teda nepreukázal splatnosť pohľadávky z predchádzajúceho úveru č. 1 vo výške 609,39 eur v čase uzavretia zmluvy o RÚ č. 2 a pohľadávka z ďalšieho schváleného úveru č. 2 ešte nebola splatná. Žalobca v oznámení o schválení úveru č. 2 totiž uviedol termín splatnosti úveru dňa 31.7.2009, ale už dňa 29.6.2009, t.j. v deň schválenia úveru a podpísania zmluvy o RÚ č. 2 z výšky schváleného úveru 1 493,73 eur ešte pred jeho vyplatením žalovanej si zrazil sumu 609,39 eur z dôvodu žalovanou nesplateného úveru č. 1 Žalobca ešte pred vyplatením úveru žalovanej si zrazil aj ďalšiu sumu 147,88 eur ako odplatu za poskytnutie služby uvedenej v čl. 8.1 písm. a) zmluvy o RÚ č. 2, teda žalovaná za túto službu žalobcovi uhradila ešte predtým, než jej ju poskytol a než ju vôbec využila a žalobca tým získal prospech skôr, ako žalovanej službu poskytol. Po odpočítaní sumy 609,39 eur a sumy 147,88 eur zo sumy 1 493,73 eur žalobca skutočne vyplatil žalovanej úver len vo výške 736,46 eur (1 493,73 - 609,39 - 147,88 = 736,46).

Podľa čl. 8.1a/ zmluvy o RÚ žalovaná uzavrela so žalobcom dohodu o poskytnutí služby spočívajúcej v žiadosti dlžníka, a to možnosť dlžníka požiadať žalobcu o odklad maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej „ako úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 147,88 eur a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 80,66 eur v prípade ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Táto dohoda o poskytnutí služby spôsobuje hrubú nerovnováhu práv a povinností účastníkov zmluvy v neprospech spotrebiteľov a uvedený čl. 8.1a/ zmluvy o RÚ je neprijateľnou a absolútne neplatnou podmienkou zmluvy podľa § 39 OZ a podľa § 53 ods. 5 OZ.

Súd považuje za neprijateľnú podmienku zmluvy aj ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v zmluve o RÚ vo výške 68,83 % ročne, keďže v čase uzavretia zmluvy - v júni 2009 priemerné úrokové miery stanovené NBS pri obdobných spotrebiteľských úveroch so splatnosťou od 1 do 5 rokov boli vo výške 13 % ročne. Úrok uvedený v zmluve o RÚ je teda viac ako päťkrát vyšší, čo je v rozpore s dobrými mravmi a judikatúrou súdov, a to rozhodnutím NS SR sp. zn. 1 M Cdo 1/2009 a KS Prešov sp. zn. 3Co 151/2013, podľa ktorého dohoda o výške úrokov sa nesmie priečiť dobrým mravom a úroky dohodnuté v zmluve o úvere nesmú presiahnuť úrokovú mieru poskytovanú peňažnými ústavmi v čase uzavretia zmluvy s poukazom na § 53 ods. 6 OZ, čo v prejednávacom prípade nebolo splnené.

Vzhľadom na súdom zistenú priemernú úrokovú sadzbu porovnateľných úverov v obchodných bankách v čase poskytnutia úveru (13 % ročne), takéto navýšenie úrokovej sadzby, v danom prípade viac ako 5-násobne, je netolerovateľné zvlášť v spotrebiteľských zmluvách a je možné ročnú úrokovú sadzbu uvedenú v zmluve o RÚ vo výške 68,83 % ročne považovať za úžernickú a ako taká nemôže požívať súdnu ochranu.

Neprimerane vysoké úroky dojednané pri zmluve o spotrebiteľskom úvere sú všeobecne považované aj za odporujúce uznávaným pravidlám správania sa mravným princípom spoločenského poriadku a teda sú v rozpore s dobrými mravmi. Podľa ustanovenia § 3 ods. 1 OZ je úlohou súdu, aby podľa svojho uváženia v každom jednotlivom prípade vzhľadom na rozhodujúce okolnosti starostlivo posúdil, či konanie účastníka občianskoprávneho vzťahu je v súlade alebo v rozpore s dobrými mravmi. Pri dojednaní úrokov zo spotrebiteľského úveru koná v súlade so zákonom a dobrými mravmi len ten veriteľ, ktorý požaduje od dlžníka (spotrebiteľa) primeraný úrok, teda primeranú odmenu za užívanie poskytnutej istiny a ktorý svoje voľné peňažné prostriedky mieni „zhodnotiť“ obvyklým spôsobom. Nezodpovedá všeobecne uznávaným vzťahom medzi ľuďmi, aby veriteľ poskytoval úvery za neprimerané až úžernické úroky. Neprimeranou, a preto odporujúcou zákonu a dobrým mravom, je taká výška úrokov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá podstatne presahuje úrokovú mieru v dobe dojednania obvyklú, určenú najmä s prihliadnutím k najvyšším úrokovým sadzbám, uplatňovaným bankami pri poskytovaní úverov. Úrok viac ako 5 -násobne vyšší, ako bol priemer porovnateľných úverov poskytovaných obchodnými bankami, podstatne prevyšuje obvyklú odplatu na finančných trhoch.

Súd ešte dodáva, že judikatúra súdov nikde nespochybnila, že neprimerané úroky nie sú v rozpore s pravidlami správania sa, ktoré sú v spoločnosti v prevažnej miere uznávané a predstavujú fundamentálny hodnotový poriadok (napr. rozhodnutie NS SR sp. zn. 1 MCdo 1/09 z 31.07.2009, NS SR sp. zn. 5Cdo 26/2011 z 26.04.2012, KS Prešov sp. zn. 3 Co 67/2012 z 24.10.2012).

Podľa právneho názoru vysloveného KS Prešov sp. zn. 6Co/138/2012 z 07.05.2013 cena plnenia (vrátané úrokov) nie je vyňatá zo súdnej kontroly jej primeranosti a ani kontroly podľa generálnej klauzuly (§ 53 ods. 1 OZ) s odkazom na rozsudok súdneho dvora C 484/08- Cajade Ahorosy Monte de Pidadde Madrid proti Asociación del Usaurios de Servicios Bancarios.

Úrok uvedený v zmluve o RÚ preto súd vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku zmluvy, odporujúcu § 53 ods. 6 OZ, ako aj dobrým mravom. V zmysle § 39 OZ a § 53 ods. 6 OZ ide o absolútne neplatnú podmienku zmluvy.

Žalovaná mala podľa zmluvy zaplatiť žalobcovi odmenu za poskytnutý úver vo výške 1 244,77 eur a podľa oznámenia o schválení úveru odmenu vo výške 1 392,65 eur. Ani v zmluve o RÚ, ani v oznámení o schválení úveru, nie je uvedené, čo je zahrnuté v tejto odmene, koľko z tejto sumy je úrok z úveru, koľko sú poplatky a za čo mala žalovaná platiť poplatky. Takto stanovená odmena vo výške 173 % vo

vzťahu ku skutočne vyplatenej výške úveru 736,46 eur v rozpore s dobrými mravmi, je neprijateľnou a teda absolútne neplatnou podmienkou zmluvy podľa § 53 ods. 5 OZ s poukazom na ust. § 3 a 39 OZ.

Podľa § 4 ods. 3 ZoSÚ zmluva o RÚ aj pri nesplnení podmienok podľa § 4 ods. 2 je platná, keďže žalovanej bol poskytnutý spotrebiteľský úver a táto ho aj čerpala, ale zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa odseku 2 písm. a), b), d) až j), k) a l), preto sa poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov.), a to neobsahuje

1/ adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť (písm. d),
2/ celkovú výšku a menu poskytnutého spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie (písm. e),

3/ konečnú splatnosť spotrebiteľského úveru (písm. g),

V zmluve nie je uvedený termín konečnej splatnosti úveru, ale je len uvedené, že žalovaný má zaplatiť úver 30 splátkami bez toho, aby bolo uvedené, odkedy začne platiť splátky a kedy je konečný termín splatnosti úveru. Tento údaj uviedol žalobca až v oznámení o schválení úveru, ale neuviedol ich v zmluve o RÚ, a to ani v 6. časti zmluvy

4/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov (písm. i),

V zmluve o RÚ je uvedené, že žalovaný má platiť mesačnú splátku úveru vo výške 85,15 eur, ale nie je uvedené, akú sumu z tejto splátky bude platiť na istinu, akú na úrok z úveru, akú na poplatky tak, ako to ukladá § 4 ods. 1 písm. i/ ZoSÚ.

5/ výpočet nákladov uvedených v § 2 písm. c) prvom až piatom bode, ktoré neboli zahrnuté do výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov; pričom sa uvedie výška týchto nákladov, spôsob výpočtu alebo čo najpresnejší odhad (písm. m).

V zmluve o RÚ je uvedená neprimeraná ročná úroková sadzba 68,83 % . V zmluve nie sú uvedené poplatky, ktoré má spotrebiteľ zaplatiť, preto žalobca nemôže požadovať ich zaplatenie v zmysle § 4 ods. 4 ZoSÚ.

S prihliadnutím na to, že poskytnutý úver je bezúročný a bez poplatkov s poukazom na citované zákonné ustanovenia, žalobca má právo len na vrátenie sumy, ktorú žalovanej skutočne vyplatil.

Žalobca, ako je uvedené vyššie, z výšky schváleného úveru 1 493,73 eur ešte pred vyplatením úveru č. 2 si sťahol sumu 609,90 eur z dôvodu neplatného započítania pohľadávky žalovanej z nesplateného predchádzajúceho úveru č. 1 a tiež sťahol žalovanej odplatu za odklad splátok podľa čl. 8.1.a/ zmluvy vo výške 147,88 eur, hoci jej ešte nepovolil žiaden odklad splátok a skutočne vyplatil žalovanej len sumu 736,46 eur. Žalovaná uhradila žalobcovi celkom sumu 1 194,74 eur, t.j. uhradila mu viac o 458,28 eur, ako jej skutočne vyplatil, preto súd žalobu ako nedôvodnú celkom zamietol aj v časti uplatňovanej istiny, aj v časti úroku z omeškania.

O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p., t. j. podľa zásady úspechu. Žalovaná ako úspešná účastníčka konania má právo na náhradu trov konania proti žalobcovi ako neúspešnému účastníkovi konania. Žalovaná si žiadne trovy konania neuplatňovala a zo spisu nevyplýva, aby jej nejaké trovy konania vznikli, preto jej súd náhradu trov konania nepriznal.

Vedľajší účastník na podporu žalovanej v zmysle judikatúry KS Prešov má právo na náhradu trov konania, ktoré mu vznikli. Vedľajší účastník uplatňoval náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby: 1/ prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom, 2/ písomné podanie na súd vo veci samej - odmena za 1 úkon 71,37 eur a 2x paušálne výdavky - 1x 7,81 a 1x 8,58 eur, t.j. spolu 159,13 eur. Súd priznal vedľajšiemu účastníkovi náhradu trov konania v uplatňovanej výške 159,13 eur a zaviazal žalobcu tieto trovy konania uhradiť vedľajšiemu účastníkovi na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jozefa Kempu v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva do 15 dní od doručenia tohto rozsudku na súde, proti rozhodnutiu ktorého odvolanie smeruje.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3), t.j.

ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sleduje, musí byť podpísané a datované, uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 205a ods. 1 O.s.p., skutočností alebo dôkazov, ktoré neboli uplatnené pred súdom prvého stupňa, sú pri odvolaní proti rozsudku alebo uzneseniu vo veci samej odvolacím dôvodom len vtedy, ak

a) sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu (prísediaceho) alebo obsadenia súdu,

b) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej,

c) odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods. 4,

d) ich účastník konania bez svojej viny nemohol označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa.

Ustanovenie § 205a ods. 1 O.s.p. sa nepoužije v konaniach podľa § 120 ods. 2 O.s.p.

Odvolanie treba predložiť s potrebným počtom rovnopisov a s prílohami tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, pri ktorom vznikla poplatková povinnosť zaplatiť súdne poplatky, trovy trestného konania, pokuty, svedočné, znalečné a iné náklady súdneho konania, vedie sa výkon rozhodnutia z úradnej moci (zákon č. 65/2001 Z. z. o správe a vymáhaní súdnych pohľadávok v znení neskorších predpisov).